

Żołnierze Wyklęci – bohaterowie antykomunistycznego podziemia

Żołnierze Wyklęci, zwani także Żołnierzami Niezłomnymi, tworząc powojenne podziemie niepodległościowe i antykomunistyczne, stawiali opór sowietyzacji Polski i podporządkowania jej ZSRR, oddziałom NKWD oraz zależnym od nich służbom bezpieczeństwa w Polsce: Milicją Obywatelską, Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego i Korpusem Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Byli wśród nich żołnierze byłej Armii Krajowej, Narodowych Sił Zbrojnych, organizacji „Niepodległość”, „Wolność i Niezawisłość” i wielu innych. Ścigani i prześladowani prowadzili nierówną walkę z przerażającą machiną komunistycznego terroru. W roku największej aktywności zbrojnego podziemia, 1945, działało w nim bezpośrednio 150 – 200 tysięcy konspiratorów, zgrupowanych w oddziałach o bardzo różnej orientacji. Bardzo wielu z nich zostało aresztowanych i podanych bestialskiemu śledztwu a potem w sfinansowanych procesach skazanych na karę śmierci lub długoletniego więzienia. Wielu zostało wywiezionych w głąb Związku Radzieckiego i nigdy już stamtąd nie powróciło, groby wielu z nich do dziś pozostają nieznanne. Ostatni „leśny” żołnierz ZWZ- AK, a później WiN – Józef Franczak „Laluś” zginął w walce w październiku 1963 roku.

Do najbardziej znanych żołnierzy należeli : Zygmunt Szendzielarz – „Łupaszka”, Józef Kuraś – „Ogień”, Hieronim Dekutowski – „Zapora” , Henryk Flame – „Bartek”, Danuta Siedzikówna – „Inka” i rotmistrz Witold Pilecki.

Geneza święta

Dzień 1 marca ustanowiony został polskim świętem państwowym.

To właśnie 1 marca 1951 roku w warszawskim więzieniu na Mokotowie komuniści strzałem w tył głowy zabili przywódców IV Zarządu Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość – Łukasza Cieplińskiego, Mieczysława Kawalca, Józefa Batorego, Adama Lazarowicza, Franciszka Błażeja, Karola Chmiela i Józefa Rzepkę, którzy byli w kierownictwie ostatniej ogólnopolskiej konspiracji.

Święto to zostało ustanowione w hołdzie bohaterom antykomunistycznego podziemia, którzy w obronie niepodległego bytu Państwa Polskiego, walcząc o prawo do samostanowienia i urzeczywistnienie dążeń demokratycznych społeczeństwa polskiego, z bronią w ręku, jak i w inny sposób, przeciwstawili się sowieckiej agresji i narzuconemu siłą reżimowi komunistycznemu.

Żołnierze niepodległościowej partyzantki antykomunistycznej. Od lewej: Henryk Wybranowski „Tarzan”, Edward Taraszkiewicz „Żelazny”, Mieczysław Małecki „Sokół” i Stanisław Pakuła „Krzewina” (czerwiec 1947).

W ostatnich latach rośnie zainteresowanie i chęć upamiętnienia tych prawdziwych polskich bohaterów, co przejawia się w organizowaniu uroczystych obchodów Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”. Marsze patriotyczne, wystawy, projekcje filmów, koncerty muzyczne i oprawy meczów piłkarskich sprawiają, że Ci, których komunistyczna propaganda przez wiele lat skazywała na zapomnienie, niebyt i „wyklęła” z naszej pamięci narodowej, powracają przypominając nam o wartościach i postawach, dzięki którym nasza ojczyzna przetrwała najtrudniejsze chwile dziejowe. Winniśmy im pamięć.